

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 23 maj 2022
(OR. en)

9378/22

**Interinstitutionellt ärende:
2022/0159 (NLE)**

**FISC 116
ECOFIN 464
ENER 188**

FÖRSLAG

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	20 maj 2022
till:	Rådets generalsekreterare
Komm. dok. nr:	COM(2022) 219 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT om tillstånd för Finland att tillämpa en nedsatt skattesats för elektricitet som levereras till vissa värmepumpar, elpannor och återcirkulerande vattenpumpar, i enlighet med artikel 19 i direktiv 2003/96/EG

För delegationerna bifogas dokument – COM(2022) 219 final.

Bilaga: COM(2022) 219 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 20.5.2022
COM(2022) 219 final

2022/0159 (NLE)

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om tillstånd för Finland att tillämpa en nedsatt skattesats för elektricitet som levereras till vissa värmepumpar, elpannor och återcirkulerande vattenpumpar, i enlighet med artikel 19 i direktiv 2003/96/EG

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte med förslaget**

Beskattningen av energiprodukter och elektricitet i unionen regleras genom rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet¹ (*energiskattedirektivet* eller *direktivet*).

I enlighet med artikel 19.1 i direktivet, samt bestämmelserna i framförallt artiklarna 5, 15 och 17, får rådet enhälligt och på förslag från kommissionen ge varje medlemsstat tillstånd att av särskilda politiska hänsyn införa ytterligare skattebefrielser eller skattenedsättningar.

Genom en skrivelse av den 6 augusti 2021, följt av ytterligare skrivelser av den 4 november 2021, den 26 januari och den 16 februari 2022, ansökte de finska myndigheterna om tillstånd att tillämpa en nedsatt skattesats för elektricitet som används för att driva vissa värmepumpar, elpannor och återcirkulerande vattenpumpar. Den begärda giltighetstiden är sex år, från den 1 januari 2022 till och med den 31 december 2027, vilket innebär att giltighetstiden inte överskrider den längsta tillåtna perioden i enlighet med artikel 19 i energiskattedirektivet. Syftet med detta förslag är att bevilja ett sådant tillstånd genom ett undantag på sex år som, i enlighet med ansökan, gäller till och med den 31 december 2027.

Finland ansöker om tillstånd att tillämpa den nationella skattesats för yrkesmässig användning av elektricitet på 0,63 euro/MWh (kallas ”kategori II” i finsk lagstiftning som endast omfattar vissa branscher²), som ligger över energiskattedirektivets minimiskattesats för yrkesmässig användning av elektricitet på 0,5 euro/MWh³, på värmepumpar och elpannor som genererar värme för fjärrvärmenätet, värmepumpar med en nominell termisk effekt på minst 0,5 MW som inte är anslutna till fjärrvärmenätet och återcirkulerande vattenpumpar i jordvärmeanläggningar. Enligt de uppgifter som lämnats av de finska myndigheterna bör åtgärden i detta sammanhang inriktas på både viss specifik yrkesmässig och icke-yrkesmässig användning av elektricitet⁴. Den nationella skattesats som är tillämplig på elektricitet för icke-yrkesmässig användning (kallas ”kategori I” i de finska bestämmelserna, omfattar allt förutom kategori II, inklusive hushåll) är fastställd till 22,53 euro/MWh, vilket är långt över den motsvarande minimiskattesatsen i energiskattedirektivet på 1 euro/MWh⁵.

¹ EUT L 283, 31.10.2003, s. 51.

² De finska myndigheterna förklarade att den lägre skattesatsen för elektricitet för yrkesmässig användning (”kategori II”) tillämpas på sektorer som industri, jordbruk, gruvarbete och datacentraler.

³ Artikel 10.1 och tabell C i bilaga I till direktivet.

⁴ I detta sammanhang underströk de finska myndigheterna till exempel att även om en bostadsrättsförening själv kan underhålla värmepumpen är det möjligt att samma bostadsrättsförening kan köpa värmepumpsunderhåll från ett energibolag. Med tanke på syftet med åtgärden skulle det inte vara motiverat att den skattemässiga behandlingen skulle vara olika för dessa situationer beroende på om den ansvariga är en bostadsrättsförening eller ett energibolag. Dessutom är de fysiska leveranskedjorna för elektricitet inom en fastighet ofta mycket komplexa, eftersom det finns olika aktörer i samma byggnad (med en elanslutning) – och samma byggnad ofta inhyser både bostadslägenheter och affärslokaler. I vissa situationer skulle det därför vara omöjligt att separera affärslokaler och bostadslokaler inom ett fastighetsnätet vid genomförandet av en skattenedsättning. Slutligen betonade de finska myndigheterna att en bostadsrättsförening kan sälja den värme som den genererar tillbaka till fjärrvärmenätet, och i sådana fall kan föreningen också ha yrkesmässig karaktär.

⁵ Artikel 10.1 och tabell C i bilaga I till direktivet.

Minskningen syftar till att skapa incitament för utbyggnad och användning av eldriven värmeproduktion, som annars är starkt beroende av förorenande fossila bränslen eller biomassa, och att främja värmeproduktion utan förbränning (som värmekälla, t.ex. kan värmepumpar använda bland annat utomhustemperatur, markvärme och djupare geotermisk energi, havs- och sjövattnen och spillvattenvärme, även olika källor till spillvärme från industrin, datacentraler och andra kylsystem kan användas som värmekällor) för att minska utsläppen och spara fossila och förnybara naturresurser.

Den nedsatta skattesatsen skulle tillämpas på värmepumpar och elpannor i fjärrvärmenätet, på värmepumpar utanför fjärrvärmenätet som har en nominell termisk effekt på minst 0,5 MW och på återcirkulerande vattenpumpar i jordvärmearnanläggningar. Enligt de skäl Finland lägger fram skulle det av flera skäl inte vara motiverat och välgrundat att beskatta alla värmepumpar och elpannor med den lägre skattesatsen.

När det gäller exempelvis värmepumpar anses mindre värmepumpar – som inte omfattas av den begärda åtgärden – redan vara mycket effektiva. Att tillämpa elskatt i kategori II för dessa skulle dessutom kräva separat mätning av elförbrukning för de aktuella ändamålen och registrering av dem som omfattas av åtgärden. Det finns fler än 1,1 miljoner värmepumpar i Finland, så antalet skulle vara mycket stort och den administrativa bördan betydande för olika parter.

På grundval av de finska myndigheternas uppskattningar för 2022 skulle däremot de valda kriterierna leda till att färre än hundra skulle omfattas av åtgärden.

Åtgärden skulle gälla för dessa som omfattas av åtgärden, som skulle betala 2,19 eurocent/kWh mindre än normalskattesatsen, vilket resulterar i 10–15 miljoner euro i skatteutgifter i form av lägre skatteintäkter (enligt uppskattningarna för 2022).

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Bestämmelser i energiskattedirektivet

Beskattnings av elektricitet regleras genom energiskattedirektivet. I synnerhet föreskrivs i artikel 10 och i tabell C i bilaga I till direktivet de tillämpliga minimiskattenivåerna, uppdelade på yrkesmässig och icke-yrkesmässig användning. Nivåerna anges till 0,5 euro/MWh respektive 1 euro/MWh.

Artikel 11 i direktivet innehåller bland annat definitionen av ”yrkesmässig användning” och ger medlemsstaterna möjlighet att begränsa tillämpningsområdet för den nedsatta skattenivån för yrkesmässig användning.

Finland har begränsat tillämpningsområdet för den lägre elskattesatsen för yrkesmässig användning, dvs. kategori II-avgiften på 0,63 euro/MWh, till vissa näringslivssektorer, nämligen industri, jordbruk, gruvdrift och datacentraler.

Övrig elförbrukning, t.ex. i hushåll, tillhör skattekategori I, är fastställd till 22,53 euro/MWh.

Den föreslagna nedsatta skattesatsen på 0,63 euro/MWh för elektricitet skulle omfatta värmepumpar och elpannor som producerar värme för fjärrvärmenätet, medan värmepumpar med en nominell termisk effekt på minst 0,5 MW som inte är anslutna till fjärrvärmenätet och återcirkulerande vattenpumpar i jordvärmearnanläggningar skulle vara berättigade till den lägre elskatten.

För att uppnå en konsekvent och enhetlig tillämpning och för det praktiska genomförandet skulle den lägre elskattesatsen inte bara tillämpas på viss yrkesmässig användning utan även på viss specifik icke-yrkesmässig användning, som bör omfattas av den högre skattenivån enligt den finska skattesatsen för kategori I på 22,53 euro/MWh. För att ytterligare underbygga sin begäran betonade de finska myndigheterna i detta avseende också att artikel 15.1 h i direktivet tillåter medlemsstaterna att tillämpa skattebefrielse för elektricitet som förbrukas av hushåll, medan elbeskattningen för hushåll i Finland skulle förbli mycket hög⁶ (kategori I i de finska skattesatserna är fastställd till 22,53 euro/MWh, vilket är mycket högre än EU:s miniminivå). Den begärda nationella skattesatsen skulle dock ligga över energiskattedirektivets minimiskattenivå för yrkesmässig användning.

Artikel 19.1 första stycket i direktivet har följande lydelse:

Utöver de bestämmelser som är angivna i föregående artiklar, särskilt artiklarna 5, 15 och 17, får rådet enhälligt, på förslag från kommissionen ge varje medlemsstat tillstånd att av särskilda politiska hänsyn införa ytterligare skattebefrielser eller skattenedsättningar.

Möjligheten att införa en skattelättnad (nedsatt elskattesats) för elektricitet som levereras till värmepumpar, elpannor och återcirkulerande vattenpumpar, som uppfyller vissa villkor, kan övervägas enligt artikel 19 i energiskattedirektivet, eftersom syftet är att göra det möjligt för den begärande medlemsstaten att införa en ytterligare skattenedsättning av särskilda politiska hänsyn. Stöd till elektrifiering av slutanvändningssektorn för uppvärmning och, främjande av värmeproduktion utan förbränning för att minska utsläppen och spara fossila och förnybara naturresurser, kan betraktas som sådana särskilda politiska hänsyn. Finlands mål är att bli klimatneutralt senast 2035. Den begärda åtgärden skulle främja uppnåendet av det målet.

Finland begärde att åtgärden skulle tillämpas under sex år (med start den 1 januari 2022), vilket är den längsta tillåtna perioden enligt artikel 19.2 i direktivet. I princip bör tillämpningsperioden för undantaget vara tillräckligt lång för att uppmuntra investeringar i de eldrivna uppvärmningslösningar som omfattas av begäran. Denna period kommer att ge största möjliga rättslig förutsebarhet för de relevanta investeringarna.

Undantaget bör dock inte undergräva den framtida utvecklingen av den befintliga rättsliga ramen, och det bör ta hänsyn till den aktuella översynen av energiskattedirektivet och möjligheten att rådet antar en rättsakt på grundval av kommissionens förslag till omarbetning av energiskattedirektivet⁷.

Det förefaller därför lämpligt att bevilja tillståndet för den period som anges i ansökan, dock under förutsättning att allmänna bestämmelser i frågan inte börjar tillämpas tidigare än den 31 december 2027.

⁶ Samma myndigheter konstaterade att i Finland förbrukas ungefär hälften av elen i den högre kategorin, kategori I, och att hushållen står för drygt hälften av förbrukningen i den skattekategori. Den föreslagna skatteändringen skulle omvänt beröra omkring 1 % av den totala skattebasen för elbeskattning i Finland.

⁷ Förslag till rådets direktiv om en omstrukturering av unionsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (omarbetning), 14.7.2021, COM(2021) 563 final 2021/0213 (CNS). Inom ramen för 55 %-paketet syftar förslaget bland annat till att främja elektrifiering och användning av mer hållbara energikällor. Genom förslaget behålls dessutom den nuvarande möjligheten för medlemsstaterna att begära undantag.

Regler om statligt stöd

Den planerade nedsatta skattesatsen på 0,63 euro/MWh ligger över EU:s minimiskattenivå för elektricitet för yrkesmässig användning i enlighet med artikel 10 och tabell C i bilaga I till direktiv 2003/96/EG.

Åtgärden kan utgöra statligt stöd i enlighet med artikel 107.1 i EUF-fördraget. Eftersom de nedsatta skattesatserna ligger över EU-miniminivån omfattas åtgärden av artikel 44 i förordning 651/2014/EU (*allmänna gruppundantagsförordningen*)⁸. Vid utgången av giltighetstiden för den allmänna gruppundantagsförordningen den 31 december 2023 kommer stödet att fortsätta att omfattas av undantaget under en anpassningsperiod på sex månader (se artikel 58.4 i allmänna gruppundantagsförordningen). Beslutet påverkar inte tillämpliga regler för statligt stöd under den period som undantaget omfattar.

• Förenlighet med unionens politik inom andra områden

Miljö- och klimatförändringsspolitik

Den begärda åtgärden syftar till att främja värmeproduktion utan förbränning för att minska utsläppen och spara fossila och förnybara naturresurser. Artikel 13 i direktiv 2008/50/EG om luftkvalitet⁹ innehåller krav på att medlemsstaterna ska säkerställa att nivåerna av flera luftföroreningar inte överskrider de gränsvärden, målvärden och andra luftkvalitetsnormer som fastställs i direktivet.

Finlands landsspecifika elmix består dessutom främst av elektricitet från förnybar energi (47 %) och från kärnkraft (35 %)¹⁰, som båda är koldioxidsnåla eller ger nollutsläpp. Därför förväntas ytterligare elektrifiering av storskaliga värmeanläggningar leda till betydande miljö- och klimatfördelar.

Åtgärden är därför förenlig med EU:s miljö- och energipolitik, framför allt EU:s gröna giv, 55 %-paketet som främjar elektrifiering och den långsiktiga agendan för minskade koldioxidutsläpp fram till 2050, där elektrifiering spelar en central roll.

Energipolitik

Åtgärden skulle bidra till att förverkliga ambitionerna i EU:s gröna giv, särskilt inom ramen för EU:s strategi för integrering av energisystemet¹¹.

EU-strategin för integrering av energisystem utgör ramen för den gröna omställningen. Den nuvarande modellen där energiförbrukningen inom transport, industri, gas och byggnader sker i ”silor” – var och en med separata värdekedjor, regler, infrastruktur, planering och drift – ger inte klimatneutralitet senast 2050 på ett kostnadseffektivt sätt. Den begärda åtgärden skulle främja integreringen av slutanvändningssektorn för uppvärmning med andra

⁸ Kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1).

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa (EUT L 152, 11.6.2008, s. 1).

¹⁰ Europeiska kommissionen: Faktablad med energistatistik för länder

¹¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: Kraft till en klimatneutral ekonomi: En EU-strategi för integrering av energisystemet, COM(2020) 299 final, 8.7.2020.

slutanvändningssektorer. I linje med strategin skulle den begärda åtgärden också sänka kostnaderna för innovativa lösningar som måste integreras i EU:s energisystem. Den begärda åtgärden skulle direkt bidra till två av de tre pelarna i EU:s strategi för integrering av energisystem.

För det första står ett mer ”cirkulärt” energisystem med energieffektivitet i centrum. I strategin fastställs konkreta åtgärder för att tillämpa principen ”energieffektivitet först” och för att använda lokala energikällor effektivare i byggnader eller samhällen. Det finns betydande potential i återanvändning av spillvärme från industrianläggningar, datacenter eller andra källor, och i energi som produceras från bioavfall eller i avloppsreningsverk. Den åtgärd som Finland har begärt syftar bland annat till att stödja användningen av spillvärme från källor som uttryckligen anges i strategin.

För det andra, en mer omfattande direkt elektrifiering i slutanvändarsektorer. Eftersom energisektorn har den största andelen förnybar energi bör elektricitet i allt större utsträckning användas där så är möjligt, till exempel för värmepumpar i byggnader. Den åtgärd som Finland har begärt syftar till att stödja elektriskt drivna apparater, vilket överensstämmer med strategin.

Åtgärden skulle främja integreringen av energisystemet, eftersom fjärrvärmenät är flexibla och ger möjlighet att lagra elenergi i form av värme jämfört med uppvärmningslösningar för separata byggnader. I Finland finns redan en välutvecklad fjärrvärmeinfrastruktur som kan gynna integreringen.

Det begärda undantaget att tillämpa en lägre skattesats skulle också gälla bland annat för vissa elpannor. En sådan minskning av skattesatsen kan också bidra till integrering av energisystem och till systemintegrering av förnybar elektricitet. Elpannor kan användas för att producera värme i fjärrvärmenät, särskilt när det finns elöverskott och elpriset är lågt. Detta möjliggör till exempel användning av vindkraft för fjärrvärmeproduktion. De låga investeringskostnaderna för elpannorna gör att det räcker med endast ett fåtal driftstimmar för att uppnå lönsamhet, och värmeproduktion kan endast ske när det råder elöverskott. Detta kan bidra till att bibehålla elsystemets stabilitet. Elbeskattnings inverkan på kostnaden för värmeproduktion är närvarande betydande och, som tidigare nämnts, kan det vara ett bra tillfälle att använda dessa apparater. Elpannor kan kombineras med värmelagringskapacitet som möjliggör lagring av överskottsenergi som värme.

Den åtgärd som Finland har begärt är också i linje med EU:s strategi för uppvärmning och kylning¹², som påminner om fördelarna med att ersätta uppvärmningslösningar baserade på fossila bränslen med värmepumpar och användning av spillvärme. Enligt strategin kan värmepumpar omvandla en enhet elektricitet eller gas till tre eller fler enheter värme eller kyla.

De ovannämnda fördelarna poängteras också i samband med EU:s energieffektivitetsdirektiv och särskilt i kommissionens rekommendation om innehållet i heltäckande bedömningar av

¹² Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: En EU-strategi för uppvärmning och kylning, (COM(2016) 051 final, 16.2.2016).

potentialen för effektiv värme och kyla enligt artikel 14 i direktiv 2012/27/EU¹³ (*energieffektivitetsdirektivet*).

Den inre marknaden och sund konkurrens

Åtgärden skulle vara öppen för alla EU-operatörer utan diskriminering. Den nedsatta skattesatsen skulle gälla för alla värmeproducenter som använder värmepumpar och elpannor som genererar värme för fjärrvärmenätet, värmepumpar med en nominell termisk effekt på minst 0,5 MW som inte är anslutna till fjärrvärmenätet och återcirkulerande vattenpumpar i jordvärmeanläggningar.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Artikel 19 i rådets direktiv 2003/96/EG.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Indirekt beskattning, som behandlas i artikel 113 i EUF-fördraget, utgör inte i sig ett område där Europeiska unionen har ensam behörighet i den mening som avses i artikel 3 i EUF-fördraget.

I enlighet med artikel 19 i direktiv 2003/96/EG ges dock rådet genom sekundärrätten en exklusiv befogenhet att ge en medlemsstat tillstånd att införa ytterligare skattebefrielser eller skattenedsättningar i den mening som avses i den bestämmelsen. Medlemsstaterna kan därför inte träda i rådets ställe. Följaktligen är subsidiaritetsprincipen inte tillämplig på föreliggande genomförandebeslut. Eftersom denna rättsakt inte är ett utkast till lagstiftningsakt, bör den i alla händelser inte översändas till de nationella parlamenten i enlighet med protokoll nr 2 till fördragen för granskning av överensstämmelsen med subsidiaritetsprincipen.

- **Proportionalitet**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen. Skattenedsättningen överstiger inte vad som är nödvändigt för att uppnå det berörda målet.

- **Val av instrument**

Föreslaget instrument är rådets genomförandebeslut. I artikel 19 i direktiv 2003/96/EG föreskrivs ingen annan typ av åtgärd.

¹³ Kommissionens rekommendation (EU) 2019/1659 av den 25 september 2019 om innehållet i heltäckande bedömningar av potentialen för effektiv värme och kyla enligt artikel 14 i direktiv 2012/27/EU.

3. **RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR**

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Åtgärden kräver ingen utvärdering av befintlig lagstiftning.

- **Samråd med berörda parter**

Detta förslag grundas på en begäran från Finland och berör bara denna medlemsstat.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Det har inte behövts några externa sakkunnigutlåtanden.

- **Konsekvensbedömning**

Detta förslag gäller ett tillstånd som en enskild medlemsstat har ansökt om, och ingen konsekvensbedömning krävs.

I hela EU är slutanvändningssektorn för uppvärmning i allmänhet beroende av förbränning av fossila bränslen. Enligt uppgifter från Eurostat (NRG_BAL_PEH) produceras 70 % av den utvunna värmen från fossila bränslen. Värmepumpar är ett av flera eldrivna alternativ till värmeproduktion baserad på fossila bränslen. Eftersom Finlands landsspecifika elmix dessutom består främst av elektricitet från förnybar energi (47 %) och från kärnkraft (35 %), som båda är koldioxidsnåla eller ger nollutsläpp, förväntas ytterligare elektrifiering av storskaliga värmeanläggningar leda till betydande miljöfördelar. Dessutom kan dessa fördelar bidra till att uppnå unionens miljö- och klimatmål.

I fråga om i synnerhet värmepumpar och fjärrvärme baserades 11 % av den totala fjärrvärmeproduktionen i Finland under 2020 på spillvärmekällor, enligt en studie som beställts av den finska regeringen. Det uppskattas att det finns en betydande potential i fråga om utnyttjad överskottsvärme och spillvärme, men att utnyttja olika värmeflöden i fjärrvärmeproduktionen innebär ofta svårigheter och genomförbarheten och lönsamheten när det gäller användning av spillvärme varierar avsevärt. Elkostnaden för värmepumpar är en central faktor som påverkar lönsamheten för att investera i och använda värmepumpar. Med den nuvarande elskattenivån i Finland utgör elskatten en betydande del av den totala elkostnaden. Baserat på de analyserade fallstudierna påverkar elbeskattningen de totala kostnaderna för en värmepump med cirka 10–20 %, om både drifts- och investeringskostnader beaktas. Om de värmepumpar som används vid fjärrvärmeproduktion överförs till den lägre elskatten i kategori II, i enlighet med Finlands begäran, skulle detta avsevärt minska den genomsnittliga produktionskostnaden för olika värmepumpslösningar. Detta skulle sannolikt öka intresset för att investera i värmepumpar. För närvarande är värmeproduktionslösningar baserade på bränsleanvändning, särskilt lokal biomassa, som vanligtvis är mer kostnadseffektiva än värmepumpslösningar. Eftersom Finland minskar användningen av fossila bränslen och torv skulle det innebära att användningen av biomassa i fjärrvärmeproduktionen ökar snabbt. Ökad användning av spillvärme och olika värmepumpslösningar skulle kunna minska den ökade användningen av biomassa.

Studien belyser dessutom att användningen av spillvärme ofta innehåller osäkerheter kopplade till försörjningstryggheten när det gäller värme, potentiella motpartsrisker och risker

i samband med investeringskostnader och värmetillgång. Dessutom befinner sig vissa tekniker, exempelvis produktion av geotermisk energi, fortfarande i pilotfasen. En sänkning av elskatten för värmepumpar skulle förbättra värmepumparnas konkurrenskraft jämfört med annan värmeproduktionssteknik och skulle delvis kunna kompensera andra risker och osäkerheter i samband med investeringarna i värmepumpar.

Slutligen, vilket de finska myndigheterna påpekat, omfattar åtgärden frågor som är tekniskt svåra att genomföra. Åtgärden bör genomföras på ett målinriktat, neutralt och rättvist sätt. Enligt deras beräkningar förväntas budgetutgifterna uppgå till mellan 10 och 15 miljoner euro 2022.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Åtgärden ger ingen förenkling. Åtgärden grundas på en begäran från Finland och berör endast den medlemsstaten.

- **Grundläggande rättigheter**

Åtgärden påverkar inte de grundläggande rättigheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Denna åtgärd medför inga finansiella eller administrativa kostnader för unionen. Förslaget påverkar därför inte unionens budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

En genomförandeplan är inte nödvändig. Detta förslag gäller ett tillstånd om en skattenedsättning som en enskild medlemsstat har ansökt om. Det ges för en begränsad period. Den tillämpliga skattesatsen skulle ligga över den minimiskattenivå för elektricitet för yrkesmässig användning som fastställs i energiskattedirektivet. Den skulle därför respektera den miniminivå som fastställs i direktivet för yrkesmässig användning. Åtgärden kan utvärderas vid en begäran om förlängning efter det att den ursprungligen godkända giltighetsperioden löpt ut.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Förslaget kräver inga förklarande dokument om införlivande.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I artikel 1 föreskrivs att Finland kommer att ha rätt att tillämpa en nedsatt skattesats för elektricitet som levereras till följande apparater: värmepumpar och elpannor som genererar värme för fjärrvärmenätet, värmepumpar med en nominell termisk effekt på minst 0,5 MW utanför fjärrvärmenätet, och återcirkulerande vattenpumpar i jordvärmeanläggningar. Skattesatsen får inte vara lägre än 0,50 euro per MWh, dvs. den minimiskattenivå för elektricitet för yrkesmässig användning som fastställs i direktivet.

I artikel 2 föreskrivs att tillståndet beviljas från och med den 1 januari 2022 till och med den 31 december 2027, vilket ligger inom den längsta tillåtna perioden enligt direktivet.

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om tillstånd för Finland att tillämpa en nedsatt skattesats för elektricitet som levereras till vissa värmepumpar, elpannor och återcirkulerande vattenpumpar, i enlighet med artikel 19 i direktiv 2003/96/EG

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet¹⁴, särskilt artikel 19,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Genom en skrivelse av den 6 augusti 2021 ansökte Finland om tillstånd att tillämpa en nedsatt skattesats för elektricitet som levereras till värmepumpar och elpannor som genererar värme för fjärrvärmenätet, till värmepumpar med en nominell termisk effekt på minst 0,5 MW som inte är anslutna till fjärrvärmenätet, och till återcirkulerande vattenpumpar i jordvärmeanläggningar, i enlighet med artikel 19 i direktiv 2003/96/EG. Ytterligare information och förtydliganden till stöd för ansökan lämnades av de finska myndigheterna den 4 november 2021, den 26 januari 2022 och den 16 februari 2022.
- (2) Finlands syfte med den planerade nedsatta skattesatsen är att öka elektrifieringen av slutanvändningssektorn för uppvärmning och främja värmeproduktion utan förbränning för att minska utsläppen. Den ökade användningen av eldrivna värmeanläggningar förväntas leda till miljö- och klimatfördelar.
- (3) Att tillåta Finland att tillämpa en nedsatt skattesats för elektricitet som levereras till värmepumpar och elpannor som genererar värme för fjärrvärmenätet, till värmepumpar med en nominell termisk effekt på minst 0,5 MW som inte är anslutna till fjärrvärmenätet, och till återcirkulerande vattenpumpar i jordvärmeanläggningar, går inte utöver vad som är nödvändigt för att öka elektrifieringen av slutanvändningssektorn för uppvärmning. Sådana värmeanläggningar främjar den gröna omställningen och minskar användningen av värme producerad med hjälp av bränsleförbränning. Dessa anläggningar är ännu inte konkurrenskraftiga på marknaden och åtgärden begränsar den administrativa bördan. Det är därför osannolikt att åtgärden leder till betydande snedvridningar av konkurrensen under dess

¹⁴ EUT L 283, 31.10.2003, s. 51.

tillämpningstid och den kommer således inte att inverka negativt på den inre marknadens funktion.

- (4) Varje tillstånd som beviljas i enlighet med artikel 19.2 i direktiv 2003/96/EG måste vara strikt tidsbegränsat. För att säkerställa att giltighetsperioden är tillräckligt lång, så att berörda ekonomiska aktörer inte avskräcks från att göra nödvändiga investeringar, bör tillståndet beviljas från och med den 1 januari 2022 till och med den 31 december 2027. För att inte undergräva den framtida allmänna utvecklingen av den befintliga rättsliga ramen är det emellertid lämpligt att föreskriva att om rådet, i enlighet med artikel 113 eller någon annan relevant bestämmelse i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, inför ett ändrat allmänt system för beskattning av energiprodukter och elektricitet som detta tillstånd inte är anpassat till, ska tillståndet upphöra att gälla den dag då reglerna för det ändrade allmänna systemet börjar tillämpas.
- (5) För att göra det möjligt för anläggningsoperatörer att främja värmepumpar och elpannor som producerar värme för fjärrvärmenätet, värmepumpar med en nominell termisk effekt på minst 0,5 MW som inte är anslutna till fjärrvärmenätet och återcirkulerande vattenpumpar i jordvärmeanläggningar, bör det säkerställas att Finland får tillämpa skattenedsättningen, såsom begärts, från och med den 1 januari 2022.
- (6) Detta beslut påverkar inte tillämpningen av unionsreglerna för statligt stöd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Under förutsättning att den minimiskattenivå som avses i artikel 10 i direktiv 2003/96/EG, såsom den fastställts för yrkesmässig användning enligt tabell C i bilaga I till det direktivet, iakttas, tillåts Finland att tillämpa en nedsatt skattesats för elektricitet som levereras till något av följande:

- a) Värmepumpar och elpannor som producerar värme för fjärrvärmenätet.
- b) Värmepumpar med en nominell termisk effekt på minst 0,5 MW som inte är anslutna till fjärrvärmenätet.
- c) Återcirkulerande vattenpumpar i jordvärmeanläggningar.

Artikel 2

Detta beslut ska tillämpas från och med den 1 januari 2022 till och med den 31 december 2027.

Om rådet emellertid, på grundval av artikel 113 eller en annan relevant bestämmelse i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, inför ett ändrat allmänt system för beskattning av energiprodukter som det tillstånd som ges genom artikel 1 i detta beslut inte är anpassat till, ska detta beslut upphöra att gälla den dag då reglerna för det ändrade allmänna systemet börjar tillämpas.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Finland.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*